

De 54 ældste af samtlige Lodser ved de Lodserier, hvor ulige Deling af Lodstjenesten i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Lodsvæsenet § 42, 2det Stykke, ikke kan finde Sted, eller ved hvilke Gennemsnitsindtægten af Lods- og Prikkepenge i de sidste 5 Aar før 1. Januar 1879 ikke har udgjort over 875 Kr., tilstaaes der af Statskassen et aarligt Tillæg til hver af 200 Kr. Paa dette Tillæg oprykke Vedkommende efter deres Tjenestealder uden Hensyn til, ved hvilket Lodseri de ere ansatte (jfr. dog § 46, 1ste Stykke, i Lov om Lodsvæsenet). Lodser ved de Lodserier, hvor der kun er ansat een Lods, og hvis Gennemsnitsindtægt af Lods- og Prikkepenge i det nævnte Femaar ligger imellem 875 Kr. og 1,050 Kr., tilstaaes der af Statskassen fra den Tid, de opnaa en lige saa høj Tjenestealder som nogen af de ovennævnte 54 Lodser, et lige saa stort Lønningstillæg, som den nævnte Gennemsnitsindtægt er mindre end sidstnævnte Beløb.

§ 5.

For saa vidt der ved enkelte Lodserier er tilstaaet Lodserne Bolig med eller uden Jordtilliggende, forholdes der efter de i Reglementerne for de vedkommende Lodserier givne Bestemmelser.

§ 6.

Hvis Lodsdirektøren forinden sin Ansættelse har beklædt et andet Embede under Staten, kommer han straks op paa den Lønning i Stillingen som Lodsdirektør, der er nærmest højere end den i den tidligere Stilling oppebaarne højeste Lønning.

Midlertidig Bestemmelse.

§ 7.

Bestemmelsen i denne Lovs § 3, 2det Stykke, gælder ikke den nuværende Lodsoldermand ved Hals Lodseri.